ВОЛОДИМИР МАТВІЄНКО

З ПОГЛЯДУ НА СВІТ

КИЇВ • НАУКОВА ДУМКА • 2020

УДК 316.324:323.21:330.341

Матвієнко Володимир Павлович. З погляду на світ: Серія «Терен земного життя». Київ: Наукова думка, 2020. — 36 с.
ISBN 978-966-00-1783-2

Володимир Павлович Матвієнко — відомий фінансист, професор, доктор економічних наук, лауреат багатьох премій, Герой України, але насамперед він — Громадянин, який любить свою країну, піклується про неї і мріє побачити її сильною, економічно та політично потужною і незалежною у світовій співдружності інших держав.

Започаткована В.П. Матвієнком серія «Терен земного життя» об'єднує видання, які присвячені актуальним проблемам України у контексті світової спільноти.

Перше видання цієї серії — брошура «З погляду на світ». У ній автор стверджує, що будь-яке втручання в природу функціонування Всесвіту може призвести до незворотних наслідків як для Всесвіту, так і для тієї його частини, на якій проживає людство — Землі. Цю думку він ілюструє подіями із сьогодення: наслідки руйнівної сили ядерної енергії, створення технологій отримання енергії з води, прогресувальне потепління клімату.

Велику увагу автор приділяє стосункам України і Росії, зазначаючи, що путінський режим загарбницькими діями, як і гітлерівська Німеччина, захоплює території суверенних держав — України, Грузії, Молдови, Сирії.

На підставі власного життєвого досвіду В.П. Матвієнко аналізує вплив пандемії на світову і, зокрема, українську економіку.

Для усіх, кому не байдужа доля України, для патріотів України, бо, як вважає автор, патріотизм — це запорука незалежності.

ISBN 978-966-00-1783-2

1

ТВОРІННЯ БОЖЕ

Всі біди сучасного людства пов'язані з невірою у вищу силу, тобто у Бога. Частіше люди пов'язують своє віросповідання з церквою — носієм Божої сутності. Насправді церковні установи не є божими носіями, вони лише пропагують віру в Бога, хто краще, а хто гірше. Одні слугують Божому слову «не вкради», «не вбий», «не занапасти», а інші дотримуються принципу служіння імперським началам, перетворюючись таким чином на придворних слуг.

Все, що є на Землі, — і люди, і тварини, і вся природа — створені вищою силою, яку ми називаємо Богом.

На почáтку Бог створив небо та землю. А земля́ була пуста та порожня, і тéмрява *була* над безоднею, і Дух Божий ширяв над поверхнею води.

І сказав Бог: «Хай станеться світло!» І сталося світло. І побачив Бог світло, що добре *воно*, — і Бог відділив світло від тéмряви. І Бог назвав світло: «День», а темряву назвав: «Ніч». І був вечір, і був ранок, — день перший.

І сказав Бог: «Нехай станеться твердь посеред води, і нехай відділяє вона між водою й водою». І Бог твердь учинив, і відділив воду, що під твердю вона, і воду, що над твердю вона. І сталося так. І назвав Бог твердь: «Небо». І був вечір, і був ранок — день другий.

І сказав Бог: «Нехай збереться вода з-попід неба до місця одного, і нехай суходіл стане видний». І сталося так. І назвав Бог суходіл: «Земля», а місце зібрáння води назвав: «Море». І Бог побачив, що добре *воно*. І сказав Бог: «Нехай земля вро-

дить траву, ярину, що насіння вона розсіває, дерево овочеве, що за родом своїм плід приносить, що в ньому насіння його на землі». І сталося так. І земля траву видала, ярину, що насіння розсіває за родом її, і дерево, що приносить плід, що насіння його в нім за родом його. І Бог побачив, що добре *воно*. І був вечір, і був ранок, — день третій.

І сказав Бог: «Нехай будуть світила на тверді небесній для відділення дня від ночі, і нехай вони стануть знаками, і часами умовленими, і днями, і роками. І нехай вони стануть на тверді небесній світилами, щоб світити над землею». І сталося так. І вчинив Бог оби́два світила великі — світило велике, щоб воно керувало днем, і світило мале, щоб керувало ніччю, а також зорі. І Бог умістив їх на тверді небесній, щоб світили вони над землею, і щоб керували днем та ніччю, і щоб відділювали світло від те́мряви. І Бог побачив, що *це* добре. І був вечір, і був ранок, — день четвертий.

І сказав Бог: «Нехай вода вироїть дрібні істоти, душу живу, і птаство, що літає над землею під небесною твердю». І створив Бог риби великі, і всяку душу живу плазуючу, що її вода вироїла за їх родом, і всяку пташину крилату за родом її. І Бог побачив, що добре *воно*. І поблагословив їх Бог, кажучи: «Плодіться й розмножуйтеся, і наповнюйте воду в морях, а птаство нехай розмножується на землі!» І був вечір, і був ранок, — день п'ятий.

І сказав Бог: «Нехай видасть земля живу душу за родом її, худобу й плазуюче, і зе́мну звірину́ за родом її». І сталося так. І вчинив Бог зе́мну звірину́ за родом її, і худобу за родом її, і все земне плазуюче за родом його. І бачив Бог, що добре *воно*.

І сказав Бог: «Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою, і хай панують над морською рибою, і над птаством небесним, і над худобою, і над усею землею, і над усім плазуючим, що плазує по землі». І Бог на Свій образ людину створив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку створив їх. І поблагословив їх Бог, і сказав Бог до них: «Пло-

діться й розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволоді́йте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!» І сказав Бог: «Оце дав Я вам усю ярину, що розсіває насіння, що на всій землі, і кожне дерево, що на ньому плід деревни́й, що воно розсіває насіння, — нехай буде на їжу *це* вам! І зе́мній усій звірині і всьому птаству небесному, і кожному, що плазує по землі, що душа в ньому жива, — уся зелень яринна на їжу *для них*». І сталося так.

І побачив Бог усе, що вчинив. І ото, — вельми добре *воно*! І був вечір, і був ранок, — день шостий.

І були скінчені небо й земля, і все во́їнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив.

Це ось походження неба й землі, коли створено їх, у дні, як Господь Бог створив небо і землю. І не було на землі жодної польової рослини, і жодна ярина польова не росла, бо на землю дощу Госпо́дь Бог не давав, і не було людини, щоб порати землю. І пара з землі підіймалась, і напувала всю землю. І створив Господь Бог люди́ну з пороху зе́много. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, — і стала люди́на живою душею[1].

Світ безмежний, він немає ані початку, ані кінця. Планетарна структура Всесвіту вивчена недостатньо, щоб судити про структуру Всесвіту та принципи його функціонування. Будь-яке втручання в природу функціонування Всесвіту може призвести до незворотних наслідків для самого Всесвіту, а відтак і для тієї його частини, на якій проживає людство, тобто Землі.

[1] Біблія. Книги Старого Заповіту. Перша книга Мойсеєва: Буття. – Переклад І.Огієнка.

Людство так глибоко втрутилось в природу, в її атоми, що виявлена і розбуджена її енергія може спалити все на Землі, якщо її розпорядниками стануть сатаністи, а вони вже є.

У сучасному світі наукові дослідження спрямовані переважно на використання руйнівної сили енергії та її впливу на життєдіяльність людства. Так, арсенал ядерних бомб може миттєво знищити все живе на Землі. Число держав, що мають таку зброю, значно збільшилось: США, РФ, Китай, Пакистан, Індія, Північна Корея, Ізраїль, Великобританія, Франція, а можливо і ще деякі країни.

Між тим Німеччина і Україна працюють над технологією отримання енергії з води. Світовий океан може забезпечити енергією життєдіяльність будь-якої чисельності населення Землі. Можливо нова технологія отримання енергії з води з'явиться раніше, ніж будуть вичерпані запаси вуглеводів, тоді школярка Грета із Швеції дихатиме свіжим повітрям!

Раніше вважалось, що протиріччя між багатими й бідними руйнують спокій і лад, і тоді релігійники, попи перейняли на себе вплив на людські душі, трактуючи на свій лад Божий вплив на людину, що за суттю перетворило церкву на посередника між Богом і людиною. Наприклад, в Швейцарії протягом 300 років гарних жінок церковники оголошували відьмами і за це їх знищували. Церкви перетворювались на судилища, залишаючи таким чином собі вплив на людину.

Через брак наукового досвіду та технологічного розвитку іноді робились відкриття, які претендували на наукові, а за суттю не були науково обґрунтованими. Так, теорія Дарвіна про походження людини від мавпи себе не виправдала. Люди залишились людьми, а мавпи — мавпами! Теорія Ньютона щодо земного тяжіння ґрунтувалась на тому, що, коли він спав під яблунею, яблуко впало йому на голову. А куди воно повинно було впасти? Як відомо, планета Земля має оболонку — атмосферу, завдяки якій вона тисне на яблуко і воно

падає на Землю, а не летить у космос. Якби атмосферної оболонки не було, то яблуко полетіло б у космос.

Останні наукові дослідження стверджують, що оболонка навколо Землі, тобто атмосфера, має товщину не 200 з чимсь кілометрів, а понад 400 кілометрів. Отже, атмосфера настільки товста, що впливає на всі земні предмети через силу тиску.

Вибухи потужнішої сили, техногенні катастрофи порушили цілісність цієї оболонки, що може спричинити її розрив у багатьох місцях. Це унеможливить захист земної поверхні від впливу сонячного випромінювання та інших катастроф, що може стати однією з причин загрозливого потепління на планеті Земля.

Усі, хто сьогодні погрожує атомною зброєю, є потенційними сатаністами, тобто тими, хто руйнують Всесвіт, а відповідно й людське життя.

Пересторога всій Землі
І людству теж пересторога —
Звучить удень, в нічній імлі,
Проймає все життя тривога...
Чорнобиль — слово, як набат,
То наше пекло, наша доля...

Нема повернення назад,
Лише для хмар жахке роздолля.
Прозрійте, люди! Ще не смерть!
Ще винуватці поміж нами...
Землі не зледеніла твердь,
Ще почастує нас плодами.

Пересторога всій Землі
І людству теж пересторога...

2

КОРІННЯ САТАНІСТІВ[1]

Історія людства, особливо останніх століть, наповнена різноманітними проявами сатанізму. Особливо відзначились більшовики, які після урядового перевороту 1917 року спрямовували репресивні дії на церкву. Вірян переслідували, церкви знищували, церковних служителів розстрілювали. Релігія була поза законом, більшовики називали її «опіумом для народу».

Більшовики на чолі з Леніним та Сталіним за період свого керівництва знищили понад 100 мільйонів живих душ. Вони не обійшли і сім'ю царя, розстрілявши дорослих і навіть дітей.

Більшовицький сатанізм, що розповсюджувався по всьому світу, знищив мільйони людей лише за те, що вони не сприймали ідеологію безбожників. Особливу роль у цьому відіграли Сталін та його прибічники. Вони відповідальні за Другу світову війну, в якій загинуло 27 мільйонів осіб, з них українців — близько 9 мільйонів. Нині за принципами сатанізму діють апологети російського шовінізму.

Сучасна стратегія РФ віддзеркалює політику сатаністів у XXI столітті. Московська православна церква навіть освячує російську зброю, яка вбиває українців на Донбасі, знищує народ Сирії, окуповані землі українського Криму, Грузії, Молдови.

---

[1] Сатана — уособлене зле начало у різних містичних віровченнях. Інша назва — диявол. Словник іншомовних слів: друге видання. Київ, Наукова думка, 2019. С. 606.

Московські церковні єпархії, що діють в Україні, пропагують загарбницьку політику Путіна. Пропагандистські шоу на московському каналі РТР на чолі із Соловйовим уособлюють центр міжнародного розбрату, відкрито пропагуючи ядерну війну.

РФ відкрито заявляє про перевагу законів РФ над міжнародними правилами і законами. Такий собі фюрер має на меті поділити світ за російськими інтересами.

Водночас саме російське суспільство деградує, в ньому процвітає розбій та бандитизм. Якщо в Європі на 100 тисяч осіб припадає одне вбивство за рік, у США, відповідно, 5—6, то в РФ — 11—12. РФ як держава розпадається. Майже весь Сибір знаходиться у чужих руках. Як стверджував Борис Єльцин, подібних нових утворень може бути близько 40.

В арсеналі російських сатаністів важливе місце займає міжнародна пропаганда. Її базовими принципами є брехня, підтасовка історичних подій, наклеювання негативних ярликів іншим державам та їхнім керівникам, особливо Україні. Наслідуючи нацистів, москалі клеють такий ярлик Україні, щоб викликати до неї негативне ставлення світової спільноти.

Україна ніколи не загарбувала чужих земель і не слугувала іншим державам. Тоді як 2 мільйони росіян з перших днів війни у 1941 році перейшли на бік Гітлера.

Декілька слів про початок цієї війни. «Киев бомбили, нам объявили, что началась война» — це слова з московської пісні, яка ознаменувала початок страшної трагедії воєнних років. А чому це бомбили Київ, а не Москву, яка так і залишилася неураженою до кінця війни? Допускаю думку, що Сталін добре знав, скільки українців він задушив голодом, скільки знищив у концтаборах, скільки вивіз до Сибіру. Тому він сумнівався, що українці захищатимуть СРСР. І у нього визрів план, як викликати ненависть українців до німців. Над Києвом з'являються літаки з хрестами, які вщент руйнують місто. А чи дійсно це були німецькі літаки? Невже комуністичне «лігво» було в Києві?

Україна — занадто терпляча і демократична держава. Як можна сприймати виступи на політичному шоу в Москві під «предводительством» Соловйова українських громадян, колишніх нардепів та інших посадовців-політиків, таких як Килинкаров, Копітько, Корнилов, Бондаренко, політолог Погребинський, які безсовісно брешуть про українську незалежність, виправдовують загарбницькі дії Кремля та принижують українську національність.

Ця кліка разом із москалями договорились до того, що білоруську Хатинь буцімто спалили разом із живими людьми не фашисти, а українські бандерівці. Хоча понад 70 років Москва показувала світові документальні фільми про те, як гітлерівці спалили людей в Хатині. І це робиться для того, щоб посіяти у суспільстві вороже ставлення до українців.

Соловйов приклеїв Україні ярлик «нацистська Україна» для того, щоб сформувати у людей негативне ставлення до нашої держави, а також відвернути увагу від реального нацизму в РФ, який називають «рашизмом».

Згідно з меморандумом про здачу Україною ядерної зброї Росія отримала від України ядерний потенціал на 100 млрд дол. США, а компенсувала Україні за цю зброю лише 1 млрд дол. США поставками газу.

Чорна валіза з ядерною кнопкою знаходиться в РФ. За умови політичного рішення української влади щодо збереження в Україні ядерного потенціалу кнопку керування цим арсеналом могли зробити харківські вчені за 60 днів. Але, як кажуть, не так сталося, як гадалося.

Надією України залишитися ядерною державою була можливість створення ядерних зарядів за рахунок збагаченого урану, який Україна мала в кількості 100 кг. З нього можна було виготовити три ядерні бомби, що унеможливило би воєнну агресію Росії проти України. Але й ця надія не збулася.

Донецький урка Янукович, ставши президентом України, продав стратегічну сировину РФ. Після цього розпочалася

пропагандистська атака на Україну, а згодом і воєнна. Були захоплені Крим та Донбас. Україна втратила понад 5 відсотків своєї території та тисячі підприємств.

У світі накопичено стільки ядерної зброї, що у разі її застосування життя на планеті Земля припинить існування. А така загроза існує.

Воєнні конфлікти ставлять під загрозу як життя людей, так і безпеку пасажирських повітряних суден. Досить згадати літак Boeing 777, збитий 17 липня 2014 року неподалік Торезу Донецької області в ході російської збройної агресії на сході України. Міжнародне розслідування встановило, що літак збито зенітним ракетним комплексом «Бук» російського виробництва[2]. У травні 2018 року влада Австралії та Нідерландів офіційно звинуватила Росію в катастрофі літака[3]. В авіакатастрофі загинули усі 283 пасажири, у тому числі 80 дітей та 15 членів екіпажу. За кількістю жертв ця катастрофа — найжахливіша авіатрагедія XXI ст.

8 січня 2020 року під Тегераном був збитий український літак «Боїнг». В авіакатастрофі загинули усі, хто перебував на борту літака: 167 пасажирів та 9 членів екіпажу. Члени екіпажу та двоє пасажирів були громадянами України. Серед пасажирів було 24 неповнолітніх, з них 19 дітей віком до 12 років.

Світовій спільноті слід вжити усіх необхідних заходів для своєчасного запобігання та припинення протиправних дій у суверенних повітряних просторах, які загрожують життю людей та призводять до жахливих гуманітарних наслідків.

---

[2] MH17: Malaysia Airlinesflightshotdownby BUK missilefiredfromeastern Ukraine, Dutch Safety Boardsays — ABC News (Australian Broadcasting Corporation) [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.abc.net.au/news/2015-10-13/dutch-authorities-deliver-final-report-on-crashed-flight--mh17/6851490?nw=0

[3] Радіо «Свобода»: Нідерланди та Австралія офіційно звинуватили Росію в катастрофі MH17 [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://www.radiosvoboda.org/a/news/29250226.html

В умовах російської збройної агресії Україні слід розробити кінетичну зброю, яка за своєю силою не поступатиметься ядерній, проте не матиме радіоактивних наслідків. Українська нація має зрозуміти, що без посиленого озброєння агресивні наміри Кремля не припиняться.

Путінський режим — це ненаситна гідра і за замашками нічим не відрізняється від Гітлера. Сатанинське нутро Путіна не зможе задовольнитися захватом української землі. Він піде далі. Інтереси московських «рашистів» безмежні. Для цього готується нова Конституція РФ, в якій закони РФ перевищують міжнародні закони.

Путінська Росія загарбницькими діями, як і гітлерівська Німеччина, захоплює території суверенних держав — України, Грузії, Молдови, Сирії. Веде підривну діяльність в інших країнах.

Не можна вірити жодному слову російської пропаганди, яка захоплення чужих територій називає російськими інтересами, а за суттю це гітлеризм та варварство.

Рашисти знаходять підтримку у колабораціоністів, яких багато в Україні. Так, учасник телепередачі на каналі «ZIK» напередодні 75-річчя від дня завершення Другої світової війни Андрій Лесин репетував, що Росія не агресор, а братський народ. То як же розуміти, що «братський народ» прийшов в Україну і вже 6 років вбиває українців? Такому братові можна відповісти люб'язним висловом Володимира Соловйова «Пшел вон от Донбасса, пшел вон от Крыма».

США офіційно визнали Росію спонсором тероризму. Сучасна РФ наслідує радянську манеру захоплення всього світу. За часів радянщини СРСР мав у всіх країнах світу 300 тисяч шпигунів. Тяжіння до тотального контролю над світом притаманне путінському режиму. Світ у небезпеці. Варто нагадати слова чеського письменника Ю. Фучика: «Люди, будьте пильними!». Але про яку пильність може йтися, коли в Службі національної безпеки України впродовж 6 років агентом Кремля був генерал-майор на прізвисько Шайтан?

Приватна армія Вагнера служить Путіну, застосовуючи хімічну зброю. Ще за часів існування СРСР було накопичено бактеріологічної зброї близько 20 тис. тонн. Вона й залишилася в РФ. Хімічні атаки РФ в Сирії підтверджують агресивну суть політики РФ.

Постає питання щодо появи бактеріологічного продукту «коронавірус», від якого хворіють у всьому світі мільйони людей. Поки ще не встановлено коріння цієї хвороби, але можна допустити, що це «рукотворна» хвороба. А хто був зацікавлений у її розповсюдженні, то покаже історія. Проте однозначно цією сутністю може бути агресор-сатаніст.

Людству слід замислитися над цим. Планета в небезпеці. Шведська школярка Грета Тунберг має рацію, коли закликає всі країни світу відмовитися від ідеї надмірного збагачення за рахунок інтенсифікації виробництва, погіршення природних умов буття землі, води, повітря, здоров'я людини. І в цьому винний глобальний капіталізм, який не має майбутнього.

У рік 75-річчя перемоги над фашистською Німеччиною Путін присвоїв перемогу виключно росіянам, забуваючи великий радянський народ та антигітлерівську коаліцію у складі США і Великобританії. Цей «історик» договорився до того, що «мы, русские, победили половцев и печенег, мы победим и коронавирус». Чергова брехня. З половцями та печенігами боролась Київська Русь, а що стосується «русских», то їх у той період ще не існувало ні як народу, ні як держави.

Загалом, аж до XIX століття поняття Росія не існувало. Це була Московія з центром у Москві, яку як військовий форт створив Юрій Довгорукий. Московія присвоїла собі назву Росія, хоча для цього не мала жодних підстав.

Сама назва «Русь Київська» походить від слова «Рось» — назви річки. Населення називали «росичі», а київську державу — Русь з територією від Білого до Чорного морів та від Волги до Дунаю.

Сучасна Московія дійшла до того, що на центральних телеканалах РФ звучить слово «Русь». Все робиться для того,

щоб присвоїти собі чужу територію, подібно до того, як вони присвоїли перемогу над фашизмом виключно собі. Тільки Україні ця перемога коштувала життям майже 9 млн осіб при 27 млн по всьому Радянському Союзу.

Епідемія коронавірусу зірвала Путіну плани пафосно відсвяткувати російську перемогу у Другій світовій війні. РФ не має морального права святкувати цю перемогу, тому що вона — країна-загарбник чужих територій. Заклики до атомної війни лунають з вуст депутатів російської Державної думи — ідеологів «руського мира», таких, як Жириновський. У світі немає іншої країни, яка б закликала до застосування ядерної зброї або до війни.

Епідемія коронавірусу показала, що все земне суспільство пов'язане загальними умовами співіснування. На відміну від загальних інтересів Росія абсолютизується інтересами виключно своєї мілітаристської держави. На превеликий жаль, ООН не має інструментів для приборкання країн-агресорів, які по-загарбницьки діють стосовно інших країн або закликають до війни. Економічні санкції до таких держав поліпшували б міжнародний клімат. Потрібен міжнародний трибунал.

Основу людського спілкування становить мова. Вона є носієм науки, культури, політики. Мова виражає характер нації. Народ, який поважає свою мову, має сильний характер. В українській мові майже утричі більше слів, ніж у російській. Вона багатша, мелодійніша, більш співуча.

Політика РФ спрямована на приниження української мови, звуження сфери її застосування аж до її викорінення з лексикону. Щоб потім стверджувати, якщо немає української мови, то не може бути й української держави. Таку політику проводить Москва протягом 350 років. Навіть за умов української незалежності, понад 20 років аж до сьогодення, російськомовні агенти принизливо ставляться до української мови. Так, телеканал «Інтер» в день 75-річчя перемоги у війні транслював двогодинний концерт, на якому всі пісні спі-

вали російською, окрім двох українських пісень у виконанні Таїсії Повалій, хоча третина полеглих у війні були українцями. До яких пір можна зневажати мову великого народу? Доречно нагадати про заснування київським князем Юрієм Довгоруким Москви, а також про те, що, як писав літописець, мовою святкування створення Москви була давньоукраїнська. Отже, мова українська жила, живе і буде жити!

Сталін намагався знищити не лише українську мову, а й українців. Геноцид українського народу шляхом організованого голодомору у 1932—1933 рр. призвів до смерті майже 8 млн українців. РФ не визнає цей голодомор, а московські апологети-політики Кремля стверджують, що жодного голодомору на Україні не було, а зерно «з'їли миші».

Іншим заходом Сталіна щодо знищення українців було виселення їх до Сибіру. Лаврентій Берія старанно виконував це сталінське завдання, але через деякий час доповів Сталіну, що не може до кінця впоратися з ним, бо не вистачає товарних вагонів. Звільнені українцями місця проживання були заселені сербами. Зараз щось подібне повторюється в Криму, який заселяють сербами та москалями.

Сатанізм, як явище, що поширюється в РФ, є загрозою всьому людству. Він нічим не відрізняється від гітлеризму, тобто німецького фашизму, з яким треба боротися всім світом.

Так звана мінська угода — продукт Кремля, який спрямований на загарбання української землі. На ці умови у жодному разі не можна погоджуватися. Треба вирішити питання введення на Донбас миротворчого контингенту ООН, але без участі російських військ.

Знаючи мілітаристський, загарбницький характер нинішнього керівництва РФ, розуміємо, що воно з такими умовами не погодиться. Отже, війна буде тривати ще декілька років. Тож Україні треба зміцнювати оборону, розробляти нові види озброєння, збільшити частку на оборону в державній

казні, посилювати патріотизм усього населення, нищівно карати зрадників в усіх структурах держави та серед населення.

Повстань, Україно! Розправ свої крила,
Єднаючи Захід і Схід!
Як воронів зграя, орди суне сила,
Щоб твій обірвати політ.
Як воронів зграя, орди суне сила,
Кривавий лишаючи слід!

Повстань, Україно, велика, єдина!
Повстань, Україно, повстань!
Щоб кат не поставив тебе на коліна,
Сім'єю єдиною стань!
Щоб кат не поставив тебе на коліна,
Одною родиною стань!

Повстань, Україно, щоб слава воскресла!
Щоб сивий могутній Дніпро
Нас всіх об'єднав, наче сніп перевесло,
В родину одну на добро.
Нас всіх об'єднав, наче сніп перевесло,
Всю Київську Русь на добро!

3

ГЛОБАЛЬНИЙ КАПІТАЛІЗМ НЕ МАЄ МАЙБУТНЬОГО

Сучасна епоха характеризується політичною нестабільністю, загарбницькими діями перш за все з боку Російської Федерації. Люди відчувають не лише турбулентність життя, а й загарбницькі дії Росії та її керівника Володимира Путіна.

Проливається кров на Донбасі, в Сирії. Російські найманці вже добралися до Венесуели та Бразилії. Скрізь такі дії називаються «російськими інтересами». Хто дав Путіну право силою нав'язувати «російські інтереси» незалежним країнам?

Бандитські дії Путіна засуджує весь цивілізований світ, проте Путін продовжує щоденно розповсюджувати мілітаристський угар про непереборну силу «Раши». Росія блокує рішення, які ухвалює Рада безпеки ООН. І ніяка сила не може зупинити цього агресора. Але правду не сховати.

Но есть, есть божий суд, наперсники разврата!
Есть грозный суд, он ждёт.
Он недоступен звону злата.
И меч проклятья прозвучит!

Потрібен міжнародний трибунал для тих, хто хоче спалити нашу планету. Навіть за пропаганду війни треба суворо карати. Лише такий нелюд як Путін може стверджувати, що «весь мир будет в аду, а мы (Россия) — в раю». Тільки за хворої голови можна до такого додуматись.

Капіталізм — жорстка система, яка живе за рахунок привласнення чужої праці, але його могутня юридична основа

створює стимули до праці, а зростання обсягів виробництва робить такий устрій набагато привабливішим за більшовизм.

Нова форма цієї системи зачіпає всі сфери суспільного життя людей — соціальну, економічну, політичну, культурну, екологічну, проблеми безпеки, тобто є глобальною. Це вже не той капіталізм, що запровадив парову машину. Потужний прорив нових технологій дав змогу розвинутися глобальному капіталізму. Саме технологічний прогрес, завдяки якому сильно знизилися транспортні та телекомунікаційні витрати, є чи не найголовнішим джерелом глобалізації.

Замість створення життєво необхідної відповідальної політики та заходів для формування таких міжнародних умов, які значною мірою сприяють національним зусиллям у сфері розвитку, уряди промислово розвинутих країн спрямовують зусилля на так зване освоєння територій інших країн.

Прогрес більш розвинутого суспільства забезпечується за рахунок того, кого «освоюють».

Глобальний капіталізм — це монополізація світової економіки, фінансів, інформаційної сфери, сфери обслуговування. Це маніпулювання суспільною свідомістю, потенційна небезпека для держави, як такої. Це невідворотність краху середнього класу та виникнення нових форм бідності.

Вигоду від глобалізації певною мірою можуть отримати багаті країни та багаті люди. Нерозвинуті країни приречені бути сировинними придатками.

У боротьбу держав за територіальні володіння вступають корпорації, що прагнуть захопити свою частку на світових ринках. Відомі такі захоплення в Ірані, Афганістані, на Балканах, в Сирії, Україні, Грузії, Молдові та в інших регіонах світу. Особливою жорстокістю вирізняються військові захоплення російськими мілітаристами. За суттю РФ реалізує план «перекройки» світового устрою із загрозою застосування ядерної зброї.

І в США, і на Донбасі ставлять на коліна поліцейських, грабують державні та приватні структури. Чорна меншість в

США під впливом більшовицьких течій не тільки переоцінила велич чорної раси, а й пропагує, що «Велику Америку можуть творити тільки чорні, а ви, білі, — свині».

Американським подіям передували бунти в Іспанії, «жовті жилети» у Франції, які мали за мету розчленування цих держав. Сепаратистські рухи зруйнували таким чином Донбас.

Червневі події 2020 року в США виявили деякі протиріччя між поведінкою населення і багатою економікою цієї країни. Варто нагадати слова українського письменника Панаса Мирного «Хіба ревуть воли, як ясла повні?». Однозначно скажу, що ревуть лише голодні. Про США цього не скажеш. Тоді виникає питання, кому це вигідно?

Щоб відповісти на це питання, треба згадати 2014 рік, коли проти держави Україна виступило населення Донбасу, яке теж не було голодним. Маючи розвинену економіку, добре облаштовані міста і села, повну зайнятість населення, вони теж «заревли».

Я хочу нагадати дві телевізійні картинки: одну з України 2014 року, іншу з США 2020 року. На площі Леніна в Донецьку розлючений натовп демонстративно кидає на асфальт жовто-блакитний прапор української держави і топчеться по ньому. Особливо старалась молода білява дівчина із запальничкою в руці, яка намагалась підпалити прапор, проте він не горів. Вона каже: «От зараза, не горить, із чого це він зроблений?».

На центральному майдані у Вашингтоні молода біла американка кидає на асфальт державний прапор США, топче його ногами, підпалює і він горить. Навколо цього танцюють і чорні, і білі американці.

Чи не схожі ці малюнки? І чи не один і той самий «архітектор» цих подій в різні періоди і на відстані 10000 км?

На одній із зустрічей з дітьми шкільного віку Путін поставив запитання хлопчику: «Скажите, где заканчивается граница России?». Хлопчик спробував назвати східний кордон РФ,

але Путін його перебив і сказав: «Россия не имеет границ». Це свідчить, що РФ має намір увесь світ зробити колонією нової Російської імперії.

Кремль вже присвоїв собі всю історію Київської Русі, навіть за часів, коли не було не лише так званої Росії, а й Московії. Героїчними «русскими» у них вважаються київський князь Володимир, а також українці — авіаконструктор Сікорський, вчені Корольов, Мечников та інші.

Так формується свідомість російського молодого покоління як гегемонів людства. А це не що інше, як реальний фашизм.

В ідеології РФ не вистачає майбутнього, все базується на вихвалянні минулого з його садистськими методами керування, які узаконені у нових поправках до Конституції цієї країни. Так, не допускається передача землі або території іншим державам, проте Дума РФ дозволяє захват чужих територій, наприклад України (Крим, Донецька та Луганська області), Грузії, Молдови, Сирії, Японії (Курильські острови), Німеччини (місто Кенігсберг) тощо.

Путін заявляє, що республіки, які вийшли із складу СРСР, мають повернути «російські землі». Це свідчить про намір РФ здійснити повномасштабний воєнний похід на Україну. Юридичне забезпечення цих намірів визначено у поправках до Конституції РФ, в яких закони РФ мають перевагу над міжнародними. Держави, які не визнають міжнародних правил, повинні залишити місце в ООН, в першу чергу — в Раді безпеки ООН.

За умов російського чаду слід створити міжнародний трибунал для притягнення агресора до відповідальності, як правової, так і фінансової.

Нова Конституція РФ згадує про необхідність вірити у Бога, і це пропагує держава, лідер якої Путін загрожує ядерним ударом не лише по країнах-ворогах, а й по країнах-сусідах. Це не що інше, як блюзнірство.

Мілітаристські дії РФ спрямовані на захоплення чужих земель. Таке твердження може здаватися незрозумілим, виходячи з того, що РФ і так займає найбільшу у світі територію земної кулі. Проте путінському режиму цього замало.

По-перше, він хоче, щоб увесь світ був територією Росії. Але хотіння замало. РФ не настільки сильна, щоб загарбати весь світ.

По-друге, Росія зіткнулась з екологічною проблемою. Потепління на Землі досягло вічної мерзлоти, що знаходиться на території РФ та займає близько 60 % території Росії, тобто 11 мільйонів квадратних кілометрів. За оцінками вчених, через 35 років може настати таке потепління, за якого поверхня гірських порід, у яких міститься вічна мерзлота, зменшиться на 75—95 відсотків, що призведе до деформації й обвалення як житлових, так і промислових споруд. Це явище вже спостерігається в Норильську, а також в деяких місцях Якутії. За оцінками російських урядовців, на ліквідацію лише аварії в Норильську витрачено понад 12 млрд рублів.

Як запевняють учені, руйнування вічної мерзлоти може призвести до утворення гігантських воронок. Такі порожнини вже з'являються в Ямало-Ненецькому регіоні, тобто ці території не будуть придатні ані для проживання людей, ані для розробки корисних копалин. На думку деяких російських вчених, із збільшенням градуса потепління вічна мерзлота може розморозитись вже через 6 років.

Безконтрольне вирубування лісів в Амазонії, від Борнео до Конго та від Бурунді до Еквадору, пожежі в російській тайзі призведуть до глобального потепління, що вплине на економіку. Тому одним із важливих мотивів загарбницьких війн РФ є захоплення нових територій для проживання. Путін повертає світ до рабства. Особливу загрозу це становить для України, Білорусі, Молдови та Сирії.

Усі наміри Путін юридично закріпив у поправках до Конституції РФ. Його політичний рупор, очолюваний сатаністом Володимиром Соловйовим на телеканалі РТР, посилаю-

чись на англійського вченого Томаса Мальтуса, зазначає, що на Землі занадто багато людей, їх щорічний приріст більший, ніж приріст продуктів для їхнього утримання. Тому із «зайвими» людьми треба «щось робити». І коронавірус — «ключ» для розв'язання цієї проблеми.

Протестні акції в США в червні-липні 2020 року з приводу неправомірних дій американського поліцейського щодо афроамериканця Флойда, який став жертвою насилля, викликали обурення громадян Америки. Бунтівний натовп знищував усе на своєму шляху. Горіли торговельні установи, автомобілі, діяли мародери, руйнувались пам'ятники визначним американським діячам. У деяких штатах проголошували політичні лозунги щодо відокремлення їх від США. Це було щось схоже на сепаратистський сценарій в Криму, Донецькій і Луганській областях. Відслідковується рука Москви, хоча більшість американців не люблять росіян, як сказав керівник приватної телевізійної студії американець Алан Джон російському журналісту. Водночас він стверджує, що його студія роз'яснює американцям позитивну позицію Росії в світі. Його студія працює на 1 мільйон американців із 350 мільйонів громадян США, тому його пропагандистський рупор не вельми впливовий на американську свідомість.

Мілітаристська політика РФ відрізняється від політики Радянського Союзу, коли його керівниками були вихідці з України — Микита Сергійович Хрущов та Леонід Ілліч Брежнєв. Вони були миротворцями, а Путін — агресор. Свою агресивну сутність Росія використовує в інтересах впливу на інші країни з метою як відновлення Союзу РСР, так і переділу вже поділеного після Другої світової війни світу. Для цього використовується підривна діяльність в країнах Європейського Союзу, Латинської Америки та інших країнах. Добре відомі «жовті жилети» у Франції, де протестувальники заговорили російською мовою, проголошуючи економічні і політичні вимоги.

Яскравим прикладом може бути розпалення расової дискримінації в США. Расова ненависть поставила на карту серцевину глобалізації — взаєморозуміння. Шкідливою є ненависть Дональда Трампа до майже всього того, що робили його попередники-демократи, особливо Барак Обама.

Пандемія з її довгостроковими наслідками провокує нечувану раніше кризу. Її наслідки не піддаються попередній оцінці, особливо в епоху глобалізації. Якщо демонстрації та протести вийдуть з-під контролю, то це може призвести до того, що деякі країни можуть вдатися до застосування сили. Такі протиріччя можливі між Китаєм і Заходом, між Ізраїлем й Іраном, між Росією й Заходом, між Росією й Сирією. І тоді потік емігрантів буде неможливо зупинити. Проблемою є напруженість між Індією та Пакистаном.

Пандемія посилить негативні наслідки для світової економіки. Китай та Індія виробляють близько 26 % світового валового продукту. І якщо Китай все ще зможе уникнути падіння виробництва, то Індія замість очікуваного зростання ВВП на 6 % матиме спад.

Курси валют також стрибатимуть, але долар під час пандемії зміцнюється. Це відбувається завдяки міжнародному спекулятивному капіталу, який у важкі часи довіряє долару більше, ніж іншим валютам. Тому, хто має заощадження, буде легше впоратись зі складною ситуацією та витримати період кризи, ніж тому, хто не має жодних фінансових резервів. З часом уряди почнуть збільшувати податки, як непрямі, так і прямі.

Поширюється думка, що після пандемії світ ніколи не буде таким, яким був до неї. Глобалізація виявиться незворотною. В той же час багато країн можуть бути зорієнтовані не стільки на глобалізацію, скільки на регіоналізацію. Не можна не погодитися з думкою польського вченого-економіста, професора Гж.В. Колодка, що функціонування економік має базуватися більшою мірою на Новому прагматизмі, враховуючи імператив поміркованості та піклування про потрій-

ний — економічний, соціальний та екологічний — сталий розвиток. Тоді буде більше гармонії, співпереживання та терпимості і менше експлуатації, несправедливості та ворожості. <...> У світі після пандемії відносний стан окремих країн та регіонів зміниться на користь нових ринкових держав[1].

Для збереження миру, унеможливлення застосування ядерної та біологічної зброї, мілітаристських дій окремих держав слід підвищити роль Всесвітньої організації торгівлі, Міжнародної організації праці, Всесвітньої організації охорони здоров'я, Організації Об'єднаних Націй. Слід створити Міжнародний трибунал для загарбників чужих територій.

Недопустимим є те, що закони окремих держав, як це зробила Росія, мають перевагу над міжнародними законами.

І ще декілька слів про пандемію. За оцінками американських вірусологів коронавірус був створений у лабораторії як бактеріологічна зброя. Проте, за людською міркою, творець зброї масового знищення не міг її випустити до того, як не буде створений антидот, тобто антизброя. Можливо, людство скоро дізнається про тих, у кого вже є антивірус. Це може бути країна, яка сповідує сатанинську ідеологію щодо панування світом.

Ось чому людству треба посилити і боронити правила людського співіснування. Всілякі спроби розробки, пропаганди чи застосування зброї масового знищення повинні переслідуватися Міжнародним трибуналом — вищим каральним органом світового співтовариства.

[1] *Колодко Гж. В.* Після пандемії. Економіка і політика у постпандемічному світі. Економіка України. 2020. № 5 (702). С. 20.

4

НАМ ТРЕБА СПИРАТИСЯ НА ВЛАСНІ СИЛИ

Інтерв'ю Героя України, професора Володимира Матвієнка газеті «Літературна Україна»

— Володимире Павловичу, як ви оцінюєте загальну ситуацію в країні з точки зору фінансиста?

— Загальна ситуація в Україні, як політична, економічна, так і фінансова, надзвичайно тяжка. Особливо в умовах пандемії коронавірусу. Таке становище не можна пов'язувати виключно з прізвищем Володимира Зеленського, якому виповнився тільки рік його перебування на посаді Президента України. Він отримав дуже погану спадщину від своїх попередників: слабкий інвестиційний клімат, безробіття, жорстку експлуатацію робочої сили за низької заробітної платні та розваленої фінансово-банківської системи.

З отриманням Україною незалежності перехід від загальнодержавної до приватної власності відбувся практично безоплатно, а не за рахунок коштів нових власників. Ви можете запитати, за які гроші можна було це зробити? Відповідаю: за кредитні кошти банків, яких в той період було достатньо в Національному банку. Але цього не сталося.

З'явилася олігархія, яка «висмоктувала» гроші через некероване ціноутворення та через вивіз капіталу в офшорні зони, тобто в чужі країни. За умов відсутності захисту банків державою відбулись рейдерські захоплення провідних банків недружніми нам державами та крадіями. Так зникли банк «Україна», що інвестував у аграрний сектор, та Промінвестбанк — провідний банк промисловості.

Так Україна втратила внутрішніх інвесторів національної економіки.

Фінансова система у складі Міністерства фінансів, податкової і митної служби та олігархічні клани не сприяли мобілізації фінансових ресурсів до державного бюджету. Ділки тіньової економіки, виплачуючи заробітну плату в конвертах, звузили сферу податкових надходжень як до бюджету, так і до Пенсійного фонду.

— Чи спроможна економіка України вистояти в умовах сучасних світових економічних викликів?

— Щоб відповісти на це питання, слід розуміти, що рівень відкритості економіки України перевищує середньосвітовий. Так, за даними Світового банку у 2019 році показник відкритості економіки (частка експорту товарів та послуг у ВВП) для України становив 41,2 %, у той час як для Великобританії цей показник становив 31,5 %, Канади — 31,6 %, Китаю — 18,4 %, Індії — 18,7 %, США — 11,7 %[1]. За таких умов економічний розвиток України суттєво залежить від стану світової економічної кон'юнктури, динаміки та масштабів змін, що відбуваються у світовому господарстві.

Наприклад, через істотне погіршення кон'юнктури світових ринків сталі й залізорудної сировини падіння в українській промисловості значною мірою торкнулося тих галузей, які експортують сировину і напівфабрикати. Крім того, керування системою квотування при експорті не є прозорим в Україні, що створює широкі можливості для корупції у цій сфері.

Ефект зростання валових заощаджень заблокований тим, що їх основна частина сконцентрована в експортноорієнтованому секторі економіки та на ринку спекулятивних державних боргів за ОВДП. За даними Міністерства фінансів загальна сума державного та гарантованого державою боргу України на кінець липня 2020 року перевищила 85 млрд

[1] Офіційний веб-сайт Світового банку [Електронний ресурс]. Режим доступу: https://data.worldbank.org/indicator/NE.EXP.GNFS.ZS

доларів США[2], що суттєво гальмує економічний розвиток, і на сьогодні уряд країни не має чіткого плану вирішення цієї складної проблеми.

Системна економічна криза, зношеність основних фондів, структурні диспропорції в економіці призвели до звуження внутрішнього попиту на товари і послуги, та, відповідно, до скорочення стимулів у підприємств для інвестицій в основний капітал і нарощування обсягів виробництва.

Відомо, що обсяг попиту впливає на конкурентоспроможність не тільки окремих виробників, а й економіки країни в цілому. При низьких доходах населення та невеликої місткості внутрішнього споживчого ринку розвиток виробництва і збільшення інвестицій в будь-якій формі будуть недоцільними. Як наслідок — технологічне відставання виробництва від світового рівня та подальше падіння конкурентоспроможності економіки. Протилежна тенденція має місце при зростанні доходів населення і збільшенні внутрішнього споживання. Стимулювання зростання доходів населення через розширення сукупного попиту створює необхідні передумови для економічного зростання, нарощування інвестицій та підвищення конкурентоспроможності економіки.

Отже, саме **державну політику внутрішнього споживання** слід розглядати як таку, що здатна забезпечити економічне зростання в Україні. Розширення й стимулювання внутрішнього споживання вимагає здійснення державою цілеспрямованих заходів, які полягають у створенні, підтримці й збільшенні платоспроможного попиту на внутрішньому споживчому ринку, забезпечення повної зайнятості населення, а також зниження податкового тиску на інвестиції.

Другою важливою передумовою економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності української еконо-

---

[2] Офіційний веб-сайт Міністерства фінансів України [Електронний ресурс]. https://mof.gov.ua/uk/derzhavnij-borg-ta-garantovanij-derzhavju-borg

міки є інтенсивна модернізація галузей, орієнтованих на внутрішній ринок. Це дасть змогу підприємствам цих галузей перейти від екстенсивного типу розвитку з його конкуренцією на ціновому рівні до інноваційно-інтенсивного і конкурувати з іноземними компаніями вже на іншому рівні — у сфері нових технологій та ідей.

Для реалізації цих умов потрібне розгортання інвестицій саме в галузях, орієнтованих на внутрішній попит. Цього можна досягти шляхом перерозподілу капіталу з ринку спекулятивних короткострокових державних боргів та експортно-орієнтованого сировинного сектору економіки у виробництво складної продукції з високою доданою вартістю. Для цього необхідно розробити стратегічний поетапний план переходу української економіки до такої структури, яка забезпечить її трансформацію в напрямі виробництва складної високотехнологічної продукції.

— Конкретизуйте, будь ласка, питання взаємин МВФ та України. Як вони вплинуть на розвиток нашої економіки та життя пересічного українця загалом?

— Що стосується відносин України з Міжнародним валютним фондом, то я не бачу перспективи з точки зору отримання чергового траншу, а, по суті, співпраці з цією фінансовою установою.

Розваливши економіку, кожний новий уряд використовував МВФ як «палочку-виручалочку». Дехто з урядовців вищого рангу вважає, що без нових кредитів Україні загрожує дефолт, тобто унеможливлення платежів по держаних боргах. Я може скажу крамолу, що дефолт спасе Україну від розвалу. Для цього треба змінити державну політику. Треба розраховувати на власні сили, власний народ, власні ресурси. Запровадити систему власного виробництва й власного споживання. Це дасть змогу мобілізувати всі наявні робочі ресурси на відновлення соціальних об’єктів, підприємств, аграрного сектору, доріг, різних комунікацій. Поставити на перше місце розвиток науки, активізувати інвестиційну сферу.

Примусити олігархів до повернення вивезеного за кордон українського капіталу. Для цього потрібна політична воля вищого керівництва України.

Замість протягнення рук до МВФ треба мобілізувати всі кошти, вкрадені бувшим президентом — донецьким уркою Януковичем, які досліджені українськими криміналістами та не повернуті Україні із США в сумі 46 млрд дол. США, і ще й 300 млн доларів США, вкрадених Павлом Лазаренком.

Попрацюйте, панове урядовці, і ви будете незалежні від МВФ.

Другим фінансовим чинником платоспроможності України є зміна політики й практики Міністерства фінансів, яке підмінило собою банки і випускає цінні папери, за якими сплачує від 10 і більше відсотків. Це — грабунок держави.

Тепер стосовно банків. Я підтверджую правильність рішення Верховної Ради щодо Приватбанку. Цей банк використовував різноманітні схеми ухиляння від сплати податків до бюджету.

Сам же Національний банк не виконує ролі внутрішнього інвестора української економіки. Надмірні відсоткові ставки за кредитами унеможливлюють їх використання бізнесовими структурами. В той же час Нацбанк отримує надмірні прибутки, які спрямовуються до держбюджету, а економіка страждає.

На мою думку, 5 відсотків за кредитними коштами може відкрити доступ бізнесу до банківських кредитів та створити умови для відновлення як виробничих фондів, так і соціальної сфери, і на цій основі — для зростання внутрішнього валового продукту та зміцнення держави.

Мені можуть заперечити, де взяти гроші? А вони є в НБУ. Ще з часів керування Нацбанком Віктором Ющенком рівень монетизації економіки був занижений. Таким він є і тепер. Так звані монетаристи не думають про національну економіку, а слухають іноземні поради. Тому слід підняти монетизацію до такого рівня, щоб за рахунок цього влити в економі-

ку додаткові грошові кошти виключно на інвестиційні цілі, розробивши широку програму реалізації високоефективних технологічних проєктів.

Дехто скаже, що через мультиплікатор зросте емісія грошей. Так, але вона буде контрольована, і за певний значний відрізок часу ці кошти можуть бути вилучені з грошового обігу. Взагалі, інфляція не страшніше від дефляції, проте інфляція породжує підприємницький дух, а про дефляцію взагалі немає що сказати. За таких умов треба відмовлятись від послуг МВФ і не продавати національні інтереси в угоду міжнародним грошовим «мішкам».

— Ринок землі — це питання зараз чи не найболючіше. Ваше ставлення до тих процесів, які відбуваються із земельним питанням...

— Ринок землі потрібен. Ті, хто проти ринкових засад в аграрному секторі, захищають інтереси орендарів, які за копійки користуються землею селян. Але спочатку треба землю віддати кожному селянину, а потім надати селянам право на її продаж тільки українцям. Ніяким громадянам інших країн земля не може продаватись.

Виверт з просуванням закону про подвійне громадянство призведе до розбазарювання народного багатства фінансовими «акулами», або агресорами інших країн. Це буде зрада держави, зрада незалежності, і закінчитися вона може соціальною революцією.

— Під час пандемії коронавірусу якось на другий план відійшла війна на Сході... Що ви можете сказати з цього приводу?

— Я би сказав, це не війна на Сході, а захват мілітаристською Росією українського Донбасу. РФ, яка виступала гарантом української незалежності внаслідок здачі Україною ядерної зброї, фактично пішла війною на Україну, спочатку анексувавши Крим, а потім захопивши Донбас. Таким чином відхватили понад 5 відсотків території України. Захоплені ресурси Донбасу, виробничі підприємства, декілька десятків тисяч вбитих і поранених українців, знищена соціальна

сфера, заміновані великі земельні території, для розмінування яких потрібно 15—20 років.

Жодної управи на РФ немає. ООН безсильна перед агресором. Тому треба змінити міжнародні правила з метою приборкання російського фашизму.

В умовах пандемії коронавірусу Донбас переживає подвійний удар: воєнної сили РФ та біологічної хвороби, хоч остання теж творіння агресивних мілітаристських груп.

Так звана мінська угода — продукт Кремля, який спрямований на загарблення української землі. На ці умови в жодному разі не можна погоджуватися. Треба вирішити питання введення на Донбас миротворчого контингенту ООН, але без участі російського війська. Тільки після цього можна розглядати питання щодо проведення виборів в Донецькій та Луганській областях за Конституцією України.

Знаючи мілітаристський, загарбницький характер нинішнього керівництва РФ, воно на такі умови не піде. Отже, війна буде продовжуватись ще декілька років. Тож треба зміцнювати оборону, розробляти нові види озброєння, збільшити частку на оборону в державній казні, посилювати патріотизм всього населення, нищівно карати зрадників в усіх структурах держави та серед населення.

— Ви, як мало хто, розумієте важливість підтримки національного духу, але культура у нас опинилася на маргінесах і майже не фінансується. Як,приміром, у цих умовах вижити «Літературній Україні», яка потерпає не лише від відсутності коштів, а й уваги високопосадовців? А газета,нагадаю, — найстаріше літературне видання, засноване ще у далекому 1927 році...

— Щодо ставлення державних чиновників до «Літературної України», то я скажу, що воно чужинське. Так ставитися до ідеологічного рупора суспільства, як у нас ставляться до цієї газети, можуть тільки ті, хто діють за принципом «моя хата скраю». Так було колись. Тепер немає жодного села чи міста, де була б «хата скраю». В лиху годину ворог дістане тебе, де б ти не був. У нас одна неподільна українська хата,

в якій живуть і українці, і росіяни, і євреї, і татари, і народи інших національностей. Але вони не забувають, що ця хата українська і захищати її треба всіма силами. Не руйнувати, не зраджувати, не продавати.

«Літературна Україна» — це патріотичний рупор держави. Поетичне слово робить наше життя кращим, патріотичне слово — це зброя в руках держави. Сила патріотизму проявляється спочатку в слові, а потім і в силі зброї. Треба підтримати газету, щоб не згасло наше слово. До цих пір живе слово Тараса Шевченка, Лесі Українки, Івана Франка та багатьох сучасників.

Живем твоїм безсмертям, Україно,
Блакить несем у сяючих очах,
Щоб ти не всохла, рідне тополино,
Щоб корінь від спекоти не зачах.

Шановні урядовці!
Творіть Україну!

Спілкувався Сергій КУЛІДА

5

ДЕКІЛЬКА СЛІВ ПРО ВИБОРИ

В Україну прийшли виборчі часи. Минулого року ми обирали Президента України та депутатів Верховної Ради, цього року обираємо місцеві ради та мерів. Щоразу, опускаючи свій бюлетень, ми сподіваємося, що обираємо найкращих, найчесніших, найрозумніших. Як тут не згадати слова видатної української поетки Лесі Українки: «Без надії сподіватись ... Геть думи сумні»!

Проте все ж сподіваємося, бо ті, кого ми обираємо, мають творити нашу державу.

За тих, хто творить Україну —
В роботі, в творчості, в житті,
Хто в серці лиш одну-єдину
Несе її на видноті.

Хто в кожній справі бізнесовій
Себе на терен скрізь веде:
Працює мудро і на совість,
Гартує серце молоде.

Не довіряючи підлоті,
Живе, як суджено, як є:
Себе знаходить у роботі
І людям щастя додає.

СЛАВА УКРАЇНІ!

6

ЗАМІСТЬ ПІСЛЯМОВИ

Від роду до роду, із покоління в покоління кожна людина має щось найдорожче, найсвятіше, тобто заповідане. Можливо, то була святиня духовного спадку чи матеріального, як материнська молитва чи вишиті її натрудженими руками рушники або сад, вирощений батьком. Мої вірші — живі свідки пережитого за минулі роки. У них мені чується відлуння тих років і подій, що відбувалися в суспільстві. Дорога — це поклик душі і слова. І так, скажімо, як поїзд прорізається крізь тумани, грозу чи заметілі, так художнє слово проростає крізь буденність, жорству і щоденні турботи. І все ж слово — то людська душа і людська історія.

Я люблю тебе справіку, рідна Україно!
Наше поле і домівку, й під вікном калину.
Та бажаю тобі, мамо, і цвіту, і плоду,
Щоб співалося так само на славу народу.

Хто не любить Україну,
Той серця не має.
Хто не любить Україну,
Той душі не має.
А я маю Україну,
Бо душу я маю.
А я маю Україну,
Бо серце я маю.

Нагадаю знов і знову давні заповіти:
Щоб священну пісню-мову зберігали діти,
Щоб в роботі, як у пісні, тебе прославляли,
Та щоб наші козаченьки державу тримали.

ЗМІСТ

Науково-популярне видання

МАТВІЄНКО
Володимир Павлович

СЕРІЯ «ТЕРЕН ЗЕМНОГО ЖИТТЯ»

З ПОГЛЯДУ НА СВІТ

Редактор АЛЛА БЕЛЬДІЙ
Художнє оформлення МАРИНА ПАНАСЮК
Технічний редактор ТЕТЯНА БЕРЕЗЯК
Комп'ютерна верстка ТЕТЯНА ЦЕНЦЕУС

У брошурі наведено вірші
з поетичної збірки В.П. Матвієнка «Творіть Україну».
Київ, Наукова думка, 2017.

Підп. до друку 29.10.2020. Формат 60×84/16. Офс. друк.
Папір офс. № 1. Гарн. Палатіно. Ум. друк. арк. 00,00.
Ум. друк. арк. 00,0. Тираж 15000 прим. Зам. № 00-000

Оригінал-макет виготовлено
у НВП «Видавництво "Наукова думка" НАН України»
Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавців, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК № 2440 від 15.03.2006 р.
01601 Київ 1, вул. Терещенківська, 3